

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

31. C. B. Cæsarem interpellat. Friquetius Hagæ Monasterienses audit.
Indignabundus. Hi plures Hagam ablegari desiderant. A Batavo
protectionem petunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

659.

*Quid
sparsum
Amste-
lodami.*

452. CHRISTOPH. BERNARD.

gabatur, plura interpretabatur, certe, quod onus sentirent, nec Judices, nec superiores esse Batavos, unum ad Caesarem pertinere; quod avidis tamen auribus planctum hujusmodi exciperet plebs, audentius continuabatur. Amstelodami ad aedes Cortenhovij viri Consularis mitebatur nullo authore hæc oda.

*Offeruntur claves Vicinae & Sociæ
Metropolis Westphaliæ.*

Subire nolentis Papisticum iugum.

Occasio præsto est. Mox fallens.

Accipe Batavia, ne præripiat Suecia.

Præveniens gaudebit.

Subsequens dolebit.

*Propera, festina. Tenta leviter, obtinebis
perenniter.*

Applaudet Germania.

Silebit Austria.

Augebitur, firmabitur Batavia.

31.

*C. Bern.
Caesare
inter-
pellat.*

Eodem tempore Knoestius & Socii Viennæ laborabant, ut si sententiam retractare nollet Imperator, executione saltem judicati supersederet. Sed frustra. Jam enim antè per suos explicarat Princeps: Testatos identidem Confederatarum Belgij Provinciarum Ordines, si controversiam Monasteriensem autoritate Caesaris contingeret terminari tanquam alienæ non ultra se immixturos. Nunç igitur operæ pretium videri, ut hæc apud

602

eos innovaretur memoria, & si fortè ci-
 ves isthic adversitatem sententiæ dolerent,
 Batavorum prudentiâ ad obsequendum
 remitterentur. Et hæc opportunè cura
 jam commissa erat *Friquetio*, Cæsaris *Friquetio*
 apud Remp. Ministro, *Residentem* vo- *tius Ha-*
 cant. *Eitzenus* namque & Collega *Clu- ga Mo-*
tius Hagam-Comitis tandem appulli, *Fri- no-*
quetium ante alios invisunt; & detectâ *ses au-*
 mente propositum aperiunt Civitatis. Sed *dit.*
 dum laturus ægrè Cæsarem & Imperium,
 si apud Ordines accessum, & ægrius, si
 opem petant, opponit *Friquetius*; &
 utrumque propterea dissuadet; verbis ali-
 quamdiu certatum est; Demum erumpit
Eitzenus, si in *Hollandia* audiri ne- *Indigna*
 queant, tractaturos *Monasterienses* *suno bundus.*
Suecis; & si nec illi velint, malle se
Turca, imo *Dæmonis*, quam *Episcopi*
subesse Imperio. Religionem nil morari.
 Offensus eâ temeritate *Friquetius*, exin
 animum firmavit à patrocínio Civitatis
 alienum.

Significârunt non semel è *Belgio* *Hi plu-*
 iidem Urbis Abligati, vix à plerisque *res Ha-*
 eredi eam omnium Civium mentem esse, *gam ab-*
 quam exponerent tam pauci: ideòque si *legari*
 rem seriam vellent, oportere submitti plu- *deside-*
 res, quorum præsentia dictis, factisque *rant.*
 fidem roboraret. Quando Plebs videt è
 primoribus neminem affici, & unâ *Legati-*
 onem

1659.

tionem hujusmodi declinare Magistratum, dolum suspicata, pervigilio sanctorum omnium in Curiam involat; eaque importunitate tractat Senatores, ut vix à tumultu ac violentia modus discrepârît. Et quanquam plurimum designatio omiſſa tunc est, nihilominus qui Comitibus-Hagæ morabantur, decimâ quartâ Novembris ab

A Batavis protectione petunt.

ordinibus palam auditi, post iteratam pro tot beneficiis gratiarum actionem, in prasente cum Principe controversâ Reip. interpositionem flagitant ac protectionem; simulq; pedites sexcentos, equitum vero turmas quatuor submitti prasidio Civitatis.

32.

C. Bernardi exprobatio cum Hollandi.

Princeps de his certior actutum Ordinibus factum exprobrat, epistolâ acriter calamo exaratâ: & ad cætera Monasterienses Ablegatos, læsæ Majestatis reos declarat; quorum pervicaciam, si porro præter spem fovere & in re tam iniquâ adjumento esse pergant Ordines Batavorum non posse sibi vitio verti, si & ipse causæ suæ æquitatem sub quovis etiam clypeo tueatur. Falso libertatis vocabulum obtendi ab iis, qui privatim diverſe generes, in publicum exitiosi, nihil sperant nisi per discordias haberent. Non hic agi libertatis causam; privilegia sua civibus constare; nec eorum statui aut juribus inferri vim; possessiones, usus

omnia